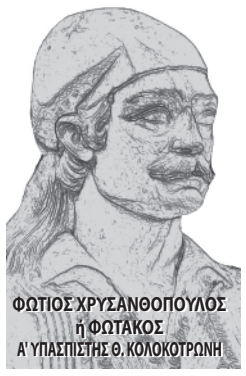

Τα Μαγούλιανα

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ Ταχ. Γραφείο Κ.Δ.Α. Αριθμός Άδειας 01-4943

PRESS POST X+5 PRESS POST

ΕΛΤΑ Hellenic Post

www.magouliana.gr
www.fb.com/magouliana
www.twitter.com/magouliana

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ • ΤΕΥΧΟΣ 106 •ΑΠΡΙΛΙΟΣ – ΜΑΪΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2023

Το Δ.Σ
σας εύχεται
Καλό Καλοκαίρι

Πολλές δροσερές ευχές για ένα καλό, ξέγνοιαστο και ξεκούραστο καλοκαίρι.

Μαγουλιανίτικα νέα

Ειδήσεις απ' το χωριό μας➥ΣΕΛ.2

Παγωμένα χαμόγελα και έντονος προβληματισμός

Ο απόηχος της εκδήλωσης της κοπής της πίτας του Συλλόγου μας. Μικρή συμμετοχή λόγω της κακοκαίριας.
Ο Σύλλογος διανύσει αισίως 74 έτη λειτουργίας. Τα σημάδια κάμψης που καταγράφει δεν είναι καινούργια. Θέλουμε να πιστεύουμε ότι θα ξεπεραστούν.
Γράφει ο Πανίκος ➥ ΣΕΛ.3

Για αυτούς που έφυγαν

Λόγια καρδιάς και διηγήσεις για τους δικούς μας ανθρώπους που χάσαμε. Γράφουν: Πανίκος, Χριστίνα Λαμπούση, Α.Α. ➥ ΣΕΛ.4

Κορυφαίες ανέσεις στην κορυφή του Μοριά

Συνέντευξη στον Άγγελο Αλεξόπουλο του Κώστα Ζούβελου, ιδιοκτήτη του μικρού ξενώνα «Moreas Peak», δηλαδή, «Η κορυφή του Μοριά», που άνοιξε τις πόρτες του στις αρχές του περασμένου Φλεβάρη στο χωριό. ➥ ΣΕΛ.4-5

Μαγούλιανα: Το «κρυμμένο χωριό»

Αρθρο για τα Μαγούλιανα, που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Μεσημβρινή» στο φύλλο της 7ης Ιανουαρίου 1991.
Ο δημοσιογράφος μάς μεταφέρει στο σκηνικό εκείνης της εποχής συνομιλώντας με τους Ανδρέα Γόντικα, Αγγελική Μπουρνά και Γιώργο Κοσμόπουλο.
➥ ΣΕΛ.6

Νεότερα στοιχεία του 16ου αιώνα για τα Μαγούλιανα

Λεπτομέρειες από οθωμανικό κατάστιχο του 1514 τόσο για τα Μαγούλιανα όσο και για τους υπόλοιπους οικισμούς πλησίον. Από τη σελίδα στο facebook «Περιοδικό Γαρζενίκος» και τον Φώτη Παπαχατζή.
➥ΣΕΛ.6

ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ

Ανάπλαση και Σανατόριο δίνουν το στίγμα για καλύτερες μέρες

Τον Ιούλιο ανοίγει τις πόρτες του το ΜΑΝΝΑ

Σαν Μάννα εξ' ουρανού περιμένει η περιοχή μας το άνοιγμα του νέου ξενοδοχείου στο παλιό Σανατόριο. Μέχρι πριν δέκα χρόνια η σωτηρία του κτιρίου έμοιαζε ένα άπιαστο όνειρο καθώς η κατάρρευση του κτιρίου φαινόταν να ήταν πιο κοντά από την διάσωσή του. «Τα όνειρα δεν μένουν όνειρα» ήταν μια φράση που χρησιμοποιούσε η Άννα Παπαδοπούλου υπογράφοντας σε κάρτες της εποχής με την φωτογραφίες της. Λες και ήταν αυτή η παρακαταθήκη της και το όνειρο έγινε πραγματικότητα. Τόσο κοντινή πραγματικότητα που σε λίγο τείνουμε να ξεχάσουμε την θλίψη που μας προκαλούσε αντικρίζοντας το απογυμνωμένο. Όνειρο πολλών δεκαετιών για τους κατοίκους και επισκέπτες τη περιοχής, αλλά και για όσους από θέση ευθύνης και μη, το οραματίστηκαν πάλι ζωντανό, αλλά δεν κατάφεραν να ξεκολλήσουν τα σκουριασμένα γρανάζια του κρατικού μηχανισμού, που διαρκώς απαξιώνει την ίδια του την περιουσία. Ήταν το θέμα και το πρόβλημα που απασχόλησε περισσότερο από οτιδήποτε άλλο την εφημερίδας από το πρώτο της φύλλο το 1997. Πολλές οι προσπάθειες, πολλά τα δημοσιεύματα με μόνο μέλημα να ευαισθητοποιηθούν έστω και λίγο παραπάνω οι αρμόδιοι φορείς. Τελικά μόνο ο μνημονιακός βούρδουλας μπόρεσε να ξεμπλοκάρει τις όποιες διαδικασίες, για επιβεβαιώσει το λαϊκό ρηθέν: όπου δεν πίπτει λόγος πίπτει ράβδος.

Με όνομα βαρύ σαν ιστορία, το εμβληματικό αυτό κτίριο ανοίγει πλέον τις πόρτες του παρέχοντας υπηρεσίες υψηλών προδιαγραφών. Οι τιμές των δωματίων αναμένεται να ξεκινούν από τα 240 ευρώ, ενώ πέρα από τις υπόλοιπες υπηρεσίες ευεξίας θα υπάρχει και εστιατόριο με την επιμέλεια του μενού να ανήκει στον διάσημο Έλληνα σεφ Αθηναγόρα Κωστάκο. Οι νέες θέσεις εργασίας, αλλά και η αυξημένη επισκεψιμότητα που θα έρθει, ελπίζουμε να δώσουν μια παραπάνω ώθηση και για άλλες οικονομικές δραστηριότητες στην περιοχή μας.

Ξεκίνησε η ανάπλαση Μαγουλιάνων

Μέσα Μαΐου άρχισαν τα έργα για την ανάπλαση Μαγουλιάνων με χρηματοδότηση από το πρόγραμμα ΤΑΠΤοΚ Αρκαδία 2020. Οι εργασίες ξεκίνησαν με την δημιουργία πεζοδρομίου από πέτρα και την τοποθέτηση φωτιστικών σωμάτων κατά μήκος του δρόμου στο τμήμα από οικία Δ. Κουμπούρη έως οικία Α. Ζούβελου. Συνέχεια έχει η πλακόστρωση κεντρικών σοκακιών, αλλά και μαντρότοιχοι σε διάφορα σημεία στα όρια της κοινότητας. Τέλος προβλέπεται και η κατασκευή γηπέδου μπάσκετ στα Αλώνια. Τα έργα αναμένεται να ολοκληρωθούν έως το τέλος Ιουλίου. Η αισθητική αναβάθμιση που προκύπτει από το έργο είναι αδιαμφισβήτητη, μένει πλέον να δούμε και την πραγματική, που πολλές φορές όμως δεν ακολουθεί.

Καλοκαίρι και εκδηλώσεις στα Μαγούλιανα

Η εφημερίδα μας φέτος για τεχνικούς λόγους κυκλοφόρησε νωρίτερα, ως αποτέλεσμα, το πρόγραμμα των καλοκαιρινών εκδηλώσεων δεν περιλαμβάνεται. Αυτό θα αναρτηθεί στα ηλεκτρονικά μέσα του Συλλόγου και έντυπα τις πρώτες ημέρες του Αυγούστου.

Από τα μέλη του Δ.Σ υπάρχει ισχυρή βούληση για την διοργάνωση του πανηγυριού στις 14 Αυγούστου, πέρα από τις υπόλοιπες εκδηλώσεις που ήδη δρομολογούνται.
Παρά τις αντικειμενικές δυσκολίες αρκετών μελών του να παραβρίσκονται όλες τις ημέρες στα Μαγούλιανα πιστεύουμε και αναμένουμε ότι μόνο με την εθελοντική βοήθεια περισσότερων συμπατριωτών μας θα καταστεί εφικτή διοργάνωση πανηγυριού.
Είναι μια εκδήλωση που απαιτεί κάποια προετοιμασία και λίγο χρόνο από τις διακοπές μας, αν θέλουμε να διατηρήσουμε την παράδοση.

Το Δ.Σ

Οικονομική ενίσχυση – συνδρομές για τον σύλλογο και την εφημερίδα!

Στο ταμείο κάθε τράπεζας σ' όλο τον κόσμο, από το σπίτι σας ή το γραφείο, μπορείτε να καταθέσετε την ενίσχυσή σας απλά, γρήγορα, αξιόπιστα.
Στην τραπεζική συναλλαγή προσθέσετε το ονοματεπώνυμό σας. ΔΙΚΤΥΟ ΝΕΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ – EUROBANK
Κωδικός IBAN: **GR6102606 3000000 20200838001** ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ

Εθνικές Εκλογές Μαΐου 2023

Αγίου Κωνσταντίνου και Ελένης οι εκλογές φέτος και δεν ήταν λίγοι αυτοί που δεν ευχαριστήθηκαν την γιορτή τους όσο θα ήθελαν, λίγο οι εκλογές που για τους ετεροδημότες μεταφράστηκαν σε αρκετές ώρες ταξιδιού, λίγο ο τελικός του Ευρωπαϊκού πρωταθλήματος μπάσκετ με την παρουσία του Ολυμπιακού, έφεραν έναν αποπροσανατολισμό από την γιορτινή ημέρα. Τα Μαγούλιανα αυτή τη φορά ακολούθησαν τα αποτελέσματα που προέκυψαν και στο σύνολο της επικράτειας παρότι τα τελευταία 10 χρόνια μας έχουν συνηθίσει σε αρκετές σημαντικές διαφοροποιήσεις.

	Μάϊος 2023		Ιούλιος 2019	
Αποτελέσματα στα Μαγούλιανα	Ποσοστό	Ψήφοι	Ποσοστό	Ψήφοι
ΝΔ	41,3%	43	37,0%	44
ΣΥΡΙΖΑ	23,1%	24	36,1%	43
ΠΑΣΟΚ	15,4%	16	10,9%	13
ΚΚΕ	7,7%	8	9,2%	11
ΕΝΩΝΟ ΣΥΜΑΧΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ	4,8%	5		
ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ (ΕΠΑΜ)	2,9%	3	0,8%	1
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ	1,0%	1	0,8%	1
ΜΕΡΑ25	1,0%	1	0,8%	1
ΠΛΕΥΣΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ	1,0%	1	0,8%	1
ΝΙΚΗ	1,0%	1		
ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ	1,0%	1		
ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ			2,5%	3
ΕΝΩΣΗ ΚΕΝΤΡΩΩΝ			0,8%	1
Εγκυρα	98,1%	104	98,3%	119
Άκυρα/Λευκά	1,9%	2	1,7%	2
Ανοιχτή	66,8%	213	64,7%	222

Η Νέα Δημοκρατία διατήρησε τις δυνάμεις της ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ παρουσίασε σημαντική πτώση επιστρέφοντας στα ποσοστά του 2015 (παρότι τότε ήταν πρώτος στην επικράτεια) με αυξημένο παράλληλα το ποσοστό του ΠΑΣΟΚ. Εντύπωση προκαλεί η πτώση του ΚΚΕ, που ενώ στην επικράτεια αύξησε τα ποσοστά του, στα Μαγούλιανα από 15% που πήρε το 2015 έφτασε σταδιακά στο 7,7% το 2023. Η συμμετοχή ήταν εμφανώς μικρότερη, από 121 ψηφίσαντες το 2019, έφτασαν τους 106 το 2023.

Αναμένουμε και τα αποτελέσματα των νέων εκλογών του Ιουνίου για… πιθανές εκπλήξεις.

Η Απογραφή έδειξε... αύξηση!

Δέκα χρόνια πέρασαν από το 2011 και τα στοιχεία της απογραφής για τους μόνιμους κατοίκους έδειξαν αύξηση. Έτσι από 119 κατοίκους που δήλωσαν μόνιμοι το 2011 φτάσαμε στους 128 το 2021. Γεννήσεις δεν μεσολάβησαν φυσικά, μόνο κάποιοι πατριώτες, που θέλησαν να ενισχύσουν με τον τρόπο τους το χωριό, απογράφηκαν τελικά στα Μαγούλιανα.

Έτος:	2021	2011	%Διαφ
Δημοτική Κοινότητα Βυτίνας	561	666	-16%
Δημοτική Κοινότητα Ελάτης	23	27	-15%
Δημοτική Κοινότητα Καμενίτσης	189	167	13%
Δημοτική Κοινότητα Λάστης	12	10	20%
Δημοτική Κοινότητα Μαγουλιάνων	128	119	8%
Δημοτική Κοινότητα Νυμφασίας	114	114	0%
Δημοτική Κοινότητα Πυργακίου	9	13	-31%
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΒΥΤΙΝΑΣ	**1.036**	**1.116**	**-7%**

Τριμηνιαία Περιοδική έκδοση
ΤΑ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΑ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ
ΚΩΔΙΚΟΣ: 01–4943
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 37(3ος Οροφος)
104 32 ΑΘΗΝΑ
Ηλεκτρονική διεύθυνση:
magouliana@gmail.com
Υπεύθυνος έκδοσης:
Άγγελος Α. Αλεξόπουλος
Υπεύθυνος Σύνταξης
Συντακτική ομάδα
Επικοινωνία με τα μέλη και τους συνδρομητές:
Άγγελος Αλεξόπουλος 690.750.6314
Αγγελική Κοσιαβέλου 697.201.9335
Θοδωρής Παπακονδύλης 698.175.6177
Δημήτρης Βούλγαρης 697.786.6518
Πάνος Σ. Κανελλόπουλος 693.936.8857
Θάνος Ανδριόπουλος 694.461.5162
Βασίλης Πετρόπουλος 698.070.1051
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Μαίρη Γκοτσαράκη
ΤΥΠΟΙΣ: Σταμ. Κοτσάτος & Σία Ο.Ε.
Μαρίνου Αντύπα 4, Ηλιούπολη

Αυτοδιοικητικές εκλογές 2023

Πλησιάζοντας προς τις Δημοτικές και Περιφερειακές εκλογές ποιοι δήμαρχοι και σύμβουλοι τελικά κατεβαίνουν, ποιος θα είναι Περιφερειάρχης και λοιπά ερωτήματα αναμένεται να είναι κεντρικά θέματα συζητήσεων το φετινό καλοκαίρι.

Προς το παρόν πολύ λίγα ακούγονται αφού οι Εθνικές εκλογές απασχόλησαν παραπάνω του πολιτευμένους παρά του ψηφοφόρους. Υποψηφιότητα για τον δήμο Γορτυνίας έχουν ανακοινώσει ο νυν δήμαρχος Στάθης Κούλης από Λαγκάδια, ο εκπαιδευτικός Αριστείδης Αντωνόπουλος από Δόξα, ο γιατρός Παναγιώτης Μέγας από Βυτίνα, ο πρώην δήμαρχος Αγίας Βαρβάρας Αττικής Γιώργος Καπλάνης από Παναγιά και ο αθλητικογράφος και πρώην δήμαρχος Πεύκης Γιάννης Θεοδωρακόπουλος από Βυζίκι. Το ΚΚΕ ακόμα δεν έχει ανακοινώσει επίσημα υποψηφιότητα, όμως από ότι φαίνεται θα είναι ο Βασίλης Σιοκορέλης από Λαγκάδια. Ίσως μέχρι τότε εμφανιστούν και άλλοι, ενώ άλλοι πάλι ίσως να μην καταφέρουν να ολοκληρώσουν συνδυασμό.

Η εφημερίδα μας προτίθεται να φιλοξενήσει και να παρουσιάσει όπως κάθε φορά υποψήφιους Μαγουλιανίτες σε Δήμο και Περιφέρεια, αλλά και στην υπόλοιπη Ελλάδα, εφόσον μας ενημερώσουν έγκαιρα τις τελευταίες μέρες του Αυγούστου.

Πάσχα στα Μαγούλιανα

Με λαμπρότητα εορτάστηκαν και φέτος οι Άγιες του Πάσχα στο χωριό μας. Σχεδόν όλες τις ημέρες οι κάτοικοι λειτουργήθηκαν. Οι ώρες βέβαιά δεν ήταν οι συνήθης γιατί έπρεπε να εξυπηρετηθούν και μεγαλύτερα χωριά, χωρίς να υπάρχει χρόνος ούτε για περιφορά του επιταφίου, που κατά γενική ομολογία ήταν ο πιο όμορφα στολισμένος των τελευταίων ετών. Αρκετοί ήταν οι Μαγουλιανίτες που επισκέφτηκαν τις γιορτές παρότι ο καιρός δεν βοήθησε και τα σπίτια ήταν ακόμα κρύα.

Πύρινο βράδυ με μια ηρωική πράξη

Το βράδυ της 15ης Ιανουαρίου ήταν ομολογουμένως ένα δύσκολο βράδυ για τα Μαγούλιανα και ειδικά για τον γηραιότερο Μαγουλιανίτη Νίκο Τζαβάρα. Ύστερα από πυρκαγιά που ξέσπασε στην οικεία του ο ίδιος εγκλωβίστηκε αδυνατώντας να βγει έξω. Ευτυχώς ήταν ακόμα νωρίς το βράδυ και οι κάτοικοι του χωριού δεν είχαν αποκοιμηθεί, ενώ παράλληλα αρκετοί δεν είχαν αναχωρήσει ακόμα επειδή ήταν ημέρα Κυριακή. Με λάστιχα προσπάθησαν να περιορίσουν τη φωτιά αλλά αυτή είχε πάρει μεγάλες διαστάσεις.

Τελικά ο Μάικ, ο άνθρωπος που εργάζεται τους τελευταίους μήνες στο καφενείο για όσους δεν τον γνωρίζουν, ανέλαβε με ρίσκο την ίδια του τη ζωή, να σκαρφαλώσει στο το ψηλό παράθυρο και να σώσει τον μπάρμπα-Νίκο καθώς οι φλόγες είχαν πια μπει και στο δωμάτιό του. Το σπίτι κάηκε ολοσχερώς και η πυροσβεστική που έφτασε λίγο αργότερα κατέσβησε την φωτιά. Ο μπάρμπα-Νίκος αφού ξεπέρασε το σοκ, πεισματάρης και υπομονετικός όπως σε όλη του τη ζωή, αποφάσισε πριν λίγο καιρό να επισκευάσει το σπίτι που πέρασε σχεδόν όλη του τη ζωή. Το κουράγιο του αξιοθαύμαστο.

Η πράξη του Μάικ πραγματικά ηρωική, δεν το σκέφτηκε λεπτό, «απλά τα ρίσκαρα όλα» όπως μας είπε χαρακτηριστικά, κερδίζοντας ακόμα περισσότερο τον σεβασμό μας.

Παραμένει κλειστό το ΕΛΤΑ Βυτίνας

Μετά την ισχυρή έκρηξη που έγινε στις 28 Απριλίου στο ΑΤΜ του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου-Eurobank, το κατάστημα των ΕΛΤΑ παραμένει και αυτό κλειστό, ενώ παράλληλα δεν έχει γίνει κάποια ενέργεια για την αντικατάσταση του ΑΤΜ . Επειδή το έργο με την κατάργηση των υπηρεσιών στην περιοχή μας το έχουμε ξαναδεί, και ήδη έχουν περάσει δύο μήνες από τότε, οι σύλλογοι και οι φορείς της περιοχής συμπεριλαμβανομένου του Πανελλήνιου Συλλόγου Μαγουλιανιτών σε κοινή επιστολή διαμαρτυρίας διαμαρτύρονται για την κατάσταση αυτή καθώς το κατάστημα εξυπηρετεί πολλά χωριά ενώ μέσω ΕΛΤΑ πραγματοποιούνται και πολλές άλλες υπηρεσίες.

Συγκέντρωση δωρεών για την Αγιογραφία στον Ι.Ν Αγίων Αποστόλων

Η αγιογράφος που επιμελείται την αγιογράφηση του Ι.Ν τα τελευταία τρία χρόνια, ανακοίνωσε ότι τα χρήματα που θα συγκεντρωθούν από τους δωρητές για τη μεγάλη αγιογραφία

της Ανάστασης στο χώρο του Ιερού, θα διατεθούν απευθείας στις ανάγκες συντήρησης της Παναγίας μιας και η οροφή παρουσιάζει έντονα τα σημάδια της ασβέστωσης και δεν έχει γίνει κάποια συντήρησης στο εσωτερικό της τα τελευταία 55 χρόνια.

Παρακαλούνται όσοι επιθυμούν να συνεισφέρουν να επικοινωνήσουν με το εκκλησιαστικό συμβούλιο ή με την αγιογράφο. Τηλέφωνο επικοινωνίας: 6976939419

Ευχαριστήριο

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο ευχαριστεί τον Δήμο Γορτυνίας για την παροχή χαλικιού ώστε να καλυφθούν οι ανάγκες διαμόρφωσης του προαύλιου χώρου της Παναγίας. Με αρκετή προσωπική εργασία ο χώρος αποκτά σταδιακά μια αισθητική που αρμόζει στην μεγαλοπρέπεια και ιστορικότητα του Ιερού Ναού.

Το Εκλ. Συμβούλιο

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ο **Γιάννης Παν. Παπακονδύλης** και η **Αλεξάνδρα Βελισσάρη** παντρεύτηκαν στην Αθήνα.

Ο **Θοδωρής Η. Δουλουγέρης** και η **Έφη Γκρίτζαλη** παντρεύτηκαν στην Αθήνα.

Η **Έφη Πετροπούλου** και ο **Μάριος Σταματάκης** παντρεύτηκαν στην Αθήνα.

Η **Μαρίνα Δαγρέ** και ο **Δημήτρης Κώτσιας** παντρεύτηκαν στην Τρίπολη.

Ο **Παναγιώτης Αν. Ζούβελος** και η **Χριστίνα Ασκιάν** απέκτησαν αγοράκι.

Η **Διονυσία Γεωργούλη** και ο **Μάριος Μιχελής** βάπτισαν τον γιο τους **Γιώργο**.

Ο **Κώστας Δ. Κανελλόπουλος** απεβίωσε την Αθήνα και ετάφη στα Μαγούλιανα.

Η **Βασιλική Ι. Μπέττα** απεβίωσε στην Τρίπολη και ετάφη στα Μαγούλιανα.

Η **Γεωργία Αθ. Ζουβέλου** απεβίωσε στην Τρίπολη και ετάφη στο Πράσινο.

Ο **Δημήτρης Αντ. Παπαγιαννακόπουλος** απεβίωσε και ετάφη στην Αθήνα.

Η **Αφροδίτη Γ. Μπούμπουλη** απεβίωσε στην Τρίπολη και ετάφη στα Μαγούλιανα.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ- ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Δουλουγέρη-Δούμα Μαρία 40 ευρώ
Καρράς Χαράλαμπος 200 ευρώ
Δημόπουλος Αλέξιος 200 ευρώ
Καλομοίρης Νικήτας 500 ευρώ
Τελά Βασιλική 70 ευρώ

Κόλλιας Κωνσταντίνος Γεώργιος 50 ευρώ

Δουλουγέρης Νικόλαος-Παναγιώτης 30ευρώ
Τσιάρας Ευστάθιος Γεωργίου 50 ευρώ
Δημόπουλος Απόστολος 50 ευρώ
Κοσιάβελος Δημήτριος 50 ευρώ
Αλεξόπουλος Αθανάσιος 50 ευρώ
Αλεξόπουλος Αλέξιος 50 ευρώ
Αλεξοπούλου Γεωργία 50 ευρώ
Κανελλοπούλου Αθηνά 50 ευρώ
Κοσιάβελος Χαράλαμπος 30 ευρώ
Κυριακόπουλος Παναγιώτης 50 ευρώ
Καραμάνη Ελένη 50 ευρώ
Κανελλοπούλου Στεφανία 25 ευρώ
Ηλιοπούλου Μαρία 50 ευρώ
Ζούβελος Γιώργος 50 ευρώ
Γόντικας Ευάγγελος 50 ευρώ
Γόντικα Μαρία 40 ευρώ
Μαρίτσας Παναγιώτης 50 ευρώ
Λαμπούση Χριστίνα 20 ευρώ
Πολίτη Σοφία 50 ευρώ
Οικ. Ζούβελου 30 ευρώ

Τρακαδά-Δουλουγέρη Αθανασία 50 ευρώ
Κώστας Αναγωστόπουλος 50 ευρώ
Ιωάννα Μπουρνά-Καγιάννη 50 ευρώ

Τα αδέρφια Μπούμπουλη εις μνήμην της μητέρας τους **Αφροδίτης** 200 ευρώ

ΣΤΗ ΔΙΝΗ ΤΗΣ «ΜΠΑΡΜΠΑΡΑΣ» Η ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΦΕΤΙΝΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗΣ ΠΙΤΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ - ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΗ Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ

Παγωμένα χαμόγελα και έντονος προβληματισμός

Διαψεύστηκαν οικτρά όσοι προέβλεπαν ότι θα υπήρχε κοσμοσυρροή στην κοπή της φετινής πρωτοχρονιάτικης πίτα του Συλλόγου. Έπαιξαν κι έχασαν όσοι στα τέλη του καλοκαιριού του 2022 στοιχημάτιζαν στην πλατεία του χωριού ότι αυτή τη φορά θα συγκεντρώνονταν πλήθος συγχωριανών μας, αφού θα κόβονταν ξανά πίτα ύστερα από δύο χρόνια κορονοϊού και απαγορεύσεων.

Η είδηση για την καθιερωμένη κοπή της βασιλόπιτας έφερε θετικά και υποστηρικτικά σχόλια. Όσο μίζερος και να είναι κάποιος δεν γινόταν να μη χαιρόταν αφού η συγκεκριμένη δράση ήταν πάντα μια ωραία ευκαιρία για συνάντηση στα μέσα του χειμώνα.

Ο Σύλλογος όμως αποφάσισε χωρίς να λογαριάσει τον ξενοδόχο, την «Μπάρμπαρα». Έτσι κάποιοι βάπτισαν την κακοκαιρία που την Κυριακή 5 Φεβρουαρίου έπληξε και την Αθήνα, με κατακόρυφη πτώση του υδράργυρου, χιονοπτώσεις και παγετό.

Λίγοι παραβρέθηκαν στην εκδήλωση, τριάντα με σαράντα άνθρωποι μόνο. Αντε τώρα να κρατήσουμε την αισιοδοξία μας κόντρα στους χαλεπούς Μαγουλιανίτικους καιρούς.

Η εκδήλωση έγινε στον έβδομο όροφο του ξενοδοχείου «Ευριπίδης», που βρίσκεται στην ομώνυμη οδό, πλησίον της πλατείας Κουμουνδούρου. Πρέπει να είχε έμπνευση εκείνος που επέλεξε το χώρο αφού η ταράτσα («Ρουφ γκάρντεν» για τους νεότερους) προσφέρει εξαιρετική θέα στην Ακρόπολη και το λεκανοπέδιο. Μέχρι τώρα μας είχαν συνηθίσει σε οικονομικές λύσεις, κυρίως αίθουσες συλλόγων κοκ.

Τα στρογγυλά τραπεζάκια 4 – 6 ατόμων δημιούργησαν μικρές παρέες, αν κι προσωπικά ήθελα να κάτσω με όλους. Κλασικά αλλά πλούσια ήταν τα εδέσματα που πρόσφερε ο Σύλλογος, και φυσικά το απαραίτητο τσιπουράκι. Αυτή τη φορά υπήρχε πρόβλεψη και για τους καπνίζοντες στον επάνω όροφο. Αυτό με χαροποίησε γιατί είναι σημαντικό σήμερα να υπάρχουν γωνιές για εκείνους που θέλουν να απολαύσουν τον καπνό τους χωρίς να κρυώνουν και να βρέχονται.

Σημαντικό ήταν ότι λίγο πολύ όλοι βρήκαν εύκολα πάρκινγκ, κάτι αξιοπερίεργο για την πλατεία Κουμουνδούρου και τη γειτονιά των ηρώων, του Ψυρρή.

Ο μέσος όρος ηλικίας των συμμετεχόντων αυτή τη φορά μειώθηκε αισθητά. Όχι πως ήρθαν περισσότεροι νέοι, αλλά αρκετοί μεγαλύτερης ηλικίας δεν μετακινήθηκαν με τέτοιες αντίξοες συνθήκες. Ίσως αυτό να είναι μια επίπτωση της τρομολαγνείας που σερβίρεται στις ειδήσεις και θέλει τον κόσμο κλεισμένο στο καβούκι του.

Μην αναφερθώ στα μηνύματα που η πολιτεία έστειλε στα κινητά τηλέφωνα ακόμη και όσων εκείνη την ώρα συμμετείχαν στην εκδήλωση.

Στα πηγαδάκια συζητήθηκαν κυρίως τα τελευταία νέα και προβλήματα του τόπου μας. Το καλωσόρισμα το έκανε ο οικοδεσπότης, **Πάνος Κανελλόπουλος** και την βασιλόπιτα του Συλλόγου έκοψε με κάθε επισημότητα ο **Βασίλης Πετρόπουλος**.

Όσοι παρευρέθηκαν πήραν έτοιμα τυλιγμένα κομμάτια πίτας. Το φλουρί, η εύρεση του οποίου σημαίνει επιταγή των πενήντα (50) ευρώ για ψώνια σε σούπερ μάρκετ, δεν βρέθηκε εκείνο το πρωινό. Τυχερή ήταν, όπως πληροφορηθήκαμε, η **Σοφία Κυριακοπούλου**.

Το κομμάτι του χωριού, από την πίτα που κόπηκε, δόθηκε ύστερα από εισήγηση του τέως προέδρου **Παναγιώτη Κυριακόπουλου**, στον **Δημήτρη Κοσιάβελο**, ο οποίος πλέον έχει γίνει σχεδόν μόνιμος κάτοικος Μαγουλιάνων.

Η διοίκηση του Συλλόγου ανακοίνωσε την δυνατότητα αγοράς φούτερ με κουκούλα και στάμπα το όνομα του χωριού μας με το υψόμετρο, τα 1365 μέτρα, αξίας 25 ευρώ. Φούτερ στην ίδια λογική με την κοντομάνικη μπλούζα που είχε φορέθηκε πολύ το περσινό καλοκαίρι. Αυτή την φορά επιλέχθηκε το ουδέτερο γκρι χρώμα (ευτυχώς γιατί το πράσινο, λόγω σπαδικών προτιμήσεων, μου καθόταν κάπως στο στομάχι).

Δυστυχώς δεν δόθηκαν αρκετά μπλουζάκια εκείνο το πρωινό, τα υπόλοιπα παραμένουν προς διάθεση για τις δροσερές νύχτες του καλοκαιριού κάτω από τον πλάτανο.

Η συμμετοχή μετράει. Ψήφο στους πατριώτες που αντιστέκονται.

Από ψηλά, όλα είναι διαφορετικά. Ο Ηλίας Δουλουγέρης με τα αδέλφια Χριστίνα και Νίκο Ζούβελο.

Οι φερέλπιδες νέοι Δημήτρης και Αλέξανδρος Βούλγαρης είχαν αναλάβει να προβάρουν τα φούτερ μας.

Χαρούμενη νότα

Η μόνη ευχάριστη νότα της ημέρας ήταν οι πολιτευτές της περιοχής, κυρίως υποψήφιοι δήμαρχοι που έσπευσαν να δηλώσουν παρών. Έρχονταν σας σίφουνας, απηύθυναν σύντομους χαιρετισμούς, αντάλλασσαν όσες περισσότερες χειραψίες μπορούσαν, ζητούσαν αριθμούς τηλεφώνων… και έφευγαν για να προλάβουν την αμέσως επόμενη κοπή βασιλόπιτας.

Πάντα με εντυπωσίαζαν αυτοί οι ζωηροί δρομείς που έπαιρναν σβάρνα τέτοιες εκδηλώσεις και αγωνίζονταν να παραβρεθούν σε όσες περισσότερες γινόταν. Προεκλογική περίοδο γαρ για την τοπική αυτοδιοίκηση το 2023, και οι δημοτικές εκλογές της 8ης Οκτωβρίου δεν είναι πολύ μακριά.

Παραβρέθηκαν ο νυν δήμαρχος Γορτυνίας **Ευστάθιος Κούλης**, καθώς και οι υποψήφιοι δήμαρχοι **κ. Θεοδωρακόπουλος** και **κ. Αντωνόπουλος**. Παρών ήταν και ο υποψήφιος βουλευτής Αρκαδίας με τον ΣΥΡΙΖΑ **Γιώργος Παπαηλιού**. Εκλογικό έτος βλέπετε.

Και ολίγος Τσώρτσιλ

Ας επανέλθουμε όμως στα λιγότερο ευχάριστα. Αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς και θαρραλέοι, οφείλουμε να αναγνωρίσουμε ότι δεν υπάρχουν επαρκείς δικαιολογίες για την εικόνα που παρουσίασε την ημέρα εκείνη ο Σύλλογος. Το μόνο σίγουρο είναι ότι όσοι παραβρέθηκαν δεν ξεχείλιζαν από θετική διάθεση.

Οι σκέψεις όλων ήταν αλλού, λοξές ματιές στις πυκνές νιφάδες χιονιού που έπεφταν έξω και, μισά χαμόγελα.

Ο Σύλλογος διανύσει αισίως 74 έτη λειτουργίας. Τα σημάδια κάμψης που καταγράφει δεν είναι καινούργια. Θέλουμε να πιστεύουμε ότι θα ξεπεραστούν.

Ο Ουίνστων Τσώρτσιλ είχε πει: «Ένας αισιόδοξος βλέπει μια ευκαιρία σε κάθε καταστροφή. Ένας απαισιόδοξος βλέπει μια καταστροφή σε κάθε ευκαιρία».

Υ.Γ. Αποχωρώντας από την εκδήλωση του Συλλόγου, και επειδή δεν μας έφτανε το χιόνι που είχαμε δει στο κέντρο της Αθήνας, κατευθυνθήκαμε προς τα Τουρκοβούνια. Εκεί είχε κανονική χιονόπτωση! Ευτυχώς που δεν γινόταν έλεγχος για αλυσίδες, γιατί δεν θα γλίτωνα το πρόστιμο.

Το παραπάνω κείμενο θα επιθυμούσα να το έκλεινα με επίλογο: Άλλη μια χρονιά η «κοπή πίττας» του Συλλόγου στέφθηκε με επιτυχία…», αλλά δεν έβγαινε.

Πανίκος

Για αυτούς που έφυγαν

Αφορμή για αυτό το άρθρο, μου έδωσε το σχόλιο του Πέτρου που όταν έμαθε ότι αναπαύθηκε ο **Κώστας Κανελλόπουλος**, έγραψε: «η γειτονιά μας αδειάζει». Ήδη πριν λίγο καιρό είχε συγχωρεθεί και η Αφροδίτη «η γειτόνισσα τους». Αν το σκεφτεί κανείς εγκεφαλικά, αυτό συμβαίνει σ΄ όλο τον πλανήτη και σ΄ όλες τις μορφές ζωής. Η καινούργια ύπαρξη διαδέχεται την προηγούμενη. Όμως επειδή υπάρχει και η καρδιά το γεγονός αυτό παίρνει άλλη διάσταση. Και καθώς τα χρόνια περνούν αρχίζουν και φεύγουν άνθρωποι που σε έχουν δεχτεί στο σπίτι τους, που έχεις φάει, έχεις καλαμπουρίσει, έχεις παίξει μαζί τους. Δεν είναι αυτοί που τους γνώρισες μεγάλους και πάντα ήταν πιο απόμακροι από σένα. Αυτοί που ήξερες μόνο το όνομά τους και τίποτε περισσότερο για την ζωή τους! Τα τελευταία χρόνια, μας εγκαταλείπουν άνθρωποι που έχεις να διηγηθείς γι΄ αυτούς πολλά πράγματα, γιατί τους έχεις συναναστραφεί και πέρασες όμορφες στιγμές μαζί τους.

Όταν φέτος το Πάσχα φιλοξενήθηκα στο τραπέζι της Ασήμως Κόλλια, πολλές φορές γύρισα και κοίταξα το διπλανό σπίτι του **Παναγιώτη Παπακονδύλη** (του Δημητρούκα). Άνθρωπος εύθυμος, χωρατατζής, δεκτικός στα πειράγματα, που σε έκανε να περνάς όμορφα μαζί του!

Μαζί με την όμορφη γυναίκα του, το σπίτι τους ήταν πάντα από τα πιο φιλόξενα του χωριού. Η πρώτη γνωριμία μαζί του, παραδόξως, έγινε στο σπίτι του στην Πετρούπολη. Στο χωριό μπορεί να ήξερα πολλά παιδιά, αλλά τις περισσότερες φορές οι γονείς τους, μου ήταν άγνωστοι. Επισκέφτηκα λοιπόν το σπίτι του, με αφορμή κάποιο πάρτι που έγινε εκεί. Αφού διασκεδάσαμε αρκετή ώρα, αρχίσαμε να ετοιμαζόμαστε για να φύγουμε. Ήμουν ο μόνος που θα έφευγα με αυτοκίνητο, όλοι οι άλλοι έμεναν κοντά. Ο Παναγιώτης, που μέχρι εκείνη την ώρα είχε μια διακριτική παρουσία, εμφανίστηκε στο σαλόνι και με παρακινούσε να χορέψω. Και όταν ξεκίνησα, μου ζήταγε να κάνω όλο και πιο δύσκολες φιγούρες! Φυσικά εκείνη την ώρα δεν μπορούσα να καταλάβω τον σκοπό του, αλλά όταν αργότερα νηφάλιος το σκεφτόμουνα, διαπίστωσα ότι επρόκειτο για ένα είδος αλκοτέστ. Ήθελε να δει, αν ήμουν σε θέση να οδηγήσω και το έκανε έξυπνα και διακριτικά χωρίς να με προσβάλει ή να με απογοητεύσει. Όταν χάνεις τέτοιους ανθρώπους πως να μην στεναχωρηθείς!

Η **Αφροδίτη** πάλι, θα μου μείνει αξέχαστη, να την θυμάμαι ακουμπισμένη στην κουπαστή του μπαλκονιού της ν΄ αγναντεύει τον δρόμο μέχρι την πλατεία. Η πληθωρική της παρουσία δεν πρόκειται ν΄ αντικατασταθεί! Όλα τα παιχνίδια μας ήταν μπροστά στο μπαλκόνι της. Βόλεϊ παίζαμε, άλμα εις μήκος κάναμε πηδώντας από τις κούνιες, κρυφτό παίζαμε, βόλτες μέχρι την στροφή.

Όποτε χρειάστηκε με φιλοξένησε σπίτι της, έστω κι αν το μάθαινε την τελευταία στιγμή, μου πρόσφερε φαγητό και κυρίως την ευχάριστη παρουσία της, την καλή της διάθεση, τα νέα που πάντα είχε να σου πει. Ήταν τις περισσότερες φορές η πρώτη καλημέρα μας. Μετά την εκδημία της, δεν έχω πάει πολλές φορές στο χωριό, όμως είναι σίγουρο ότι από δω και στο έξης, η άδεια βεράντα της θα βαραίνει την ψυχή μου.

Όσο για τον **Κώστα Κανελλόπουλο** τί να πει κανείς; Πάντα πρόσχαρος, χαρούμενος, με τα πειράγματά του, όλα αυτά που αναφέρθηκαν στην σελίδα του Συλλόγου στο facebook όταν ανακοινώθηκε η είδηση του θανάτου του είναι αληθινά. Με την παρουσία του στο καφενείο άρχιζαν οι σκέψεις για τετράδα στην δηλωτή, αν δεν τον περίμεναν κιόλας. Και πάντα έπαιζε για την χαρά του παιχνιδιού, χωρίς πάθος χωρίς φωνές, μιλούσε μόνο για να χαλαρώσει το κλίμα. Η απουσία του, καθώς και του **Θανάση Παπαδημητρόπουλου** που έφυγε λίγα χρόνια νωρίτερα, είναι σίγουρα αισθητή στους θαμώνες του καφενείου ειδικά τις μέρες που ο κόσμος στο χωριό είναι λιγοστός.

Νομοτελειακά είναι σίγουρο πως όσο περνάνε τα χρόνια, τόσο και περισσότερο μέρος της ζωής μας, θα είναι αυτοί που θα φεύγουν. Ανάλογα με το πως έχει ζήσει ο καθένας, πόσο έχει επηρεάσει την ζωή μας, ο πόνος θα είναι λιγότερος ή περισσότερος, οι αναμνήσεις ευχάριστες ή αδιάφορες, δυστυχώς και κάποιες φορές αρνητικές.. Και επειδή μεγαλώνοντας συναισθάνομαι όλο και περισσότερο, ότι οι μέρες που φεύγουν δεν ξαναέρχονται, προσπαθώ η παρουσία μου στην κοινωνία να είναι πάντα ευεργετική (με τον τρόπο που ο καθένας το αισθάνεται και το εισπράττει), γιατί όταν θα κλείσω τα μάτια μου αυτό που θα μείνει θα είναι η «εύφημος μνεία».

Πανίκος

Αντί αποχαιρετισμού στον Κώστα Δ. Κανελόπουλο:

Το πλατύ σου χαμόγελο, αγαπημένε μας Κώστα! Αυτό θα μας λείψει πιο πολύ απ' όλα από σένα. Το χαμόγελο εκείνο, με το οποίο μας υποδεχόσουν κάτω από τον πλάτανο στο αγαπημένο σου χωριό. Χαμόγελο που είχε να κάνει με την ανοιχτή ψυχή σου και την πλούσια καρδιά σου, με την οποία μας αγκάλιαζες όλους. Σαν να είμαστε όλοι μας παιδιά σου. Κι εμείς, αντιλαμβανόμενοι την ανιδιοτέλεια των συναισθημάτων σου, το ηθικό σου ανάστημα και την καθαρή σου αύρα, σα μελίσσι στο λουλούδι ερχόμαστε κοντά σου. Έχοντας για όλους μας έναν καλό λόγο να πεις. Τι μεγαλείο!

Φεύγεις χορτασμένος από ζωή, την οποία τίμησες στο έπακρο, με το να την χαίρεσαι, να την απολαμβάνεις και να την ζεις.

Ως γνήσιος bon viveur μας δίδαξες ότι η ζωή δεν αποτελείται από πράγματα μεγαλεπήβολα και σπουδαία, αλλά πράγματα απλά, μικρές στιγμές γεμάτες αγάπη. Γιατί ήσουν εσύ γεμάτος αγάπη. Μια αγάπη που ήξερες απλόχερα να δίνεις. Τώρα έχεις εσύ τη δική μας αγάπη, όπου και να είσαι!

Δεν ξεχνιούνται άνθρωποι σαν εσένα, αγαπημένε Κώστα. Θα είσαι πάντα παρών στον πλάτανο του χωριού μας. Θα μας λείψεις! Αιώνια σου η μνήμη!

Χριστίνα Θ. Λαμπούση

Φιγούρες αξέχαστες, Στιγμές αναπλήρωτες

Η **θειά-Αφροδίτη** και η **θειά-Βάσω** είναι δυο πρόσωπα έφυγαν πολύ πρόσφατα από κοντά μας.

Μεταξύ των τελευταίων πενθών του χωριού, επικεντρώνομαι στις γυναικείες φιγούρες γιατί κατά κάποιο τρόπο (ίσως για κάποιες μνήμες της παιδικής ηλικίας) πιστεύω ότι το χωριό μας αν θα έπρεπε να επιλέξει κοινωνικό σύστημα αυτό θα ήταν η matriarchia. Ξανά-διαβάζοντας σε ένα παλιό τεύχος την αφήγηση του μπαρμπα-Σπύρου Κολόσακα πως ξεκίνησε το πανηγύρι του δεκαπενταύγουστου, δεν θα έπρεπε να υπάρχει καμία αμφιβολία.

Η **Αφροδίτη** ήταν ένας άνθρωπος που πάντα θα πέρναγες καλά μαζί της, οι ατάκες της και έντονη μνήμη της από παλιά περιστατικά σε συνδυασμό με τον τρόπο που αφήγησης της ήταν ένας κάτι που σίγουρα ήθελες να μην χάσεις. Έβαλε την σφραγίδα της στη γειτονιά, στο χωριό, αλλά και στον καθένα από εμάς ξεχωριστά γεμίζοντάς μας αναμνήσεις.

Την **θειά-Βάσω** από την άλλη μεριά, θα την παρομοίαζα με έναν βράχο, μεγάλο και ψηλό σαν και αυτό που στηρίζει τον Άγιο Δημήτρη, δίπλα στο σπίτι που έζησε όλα αυτά τα χρόνια. Μας θύμιζε και θα μας θυμίζει πόσο δυνατό είναι το γυναικείο φύλλο, θα παραμείνει ακόμα ένα σύμβολο ανάμεσα στις γιαγιάδες τις θείες τις μανάδες μας.

Μεγαλώνοντας γινόμαστε όλο και πιο συναισθηματικοί, ειδικά τώρα που φεύγουν σιγά σιγά οι μεγαλύτεροι αναπολούμε και σκεφτόμαστε το χρόνο που δεν περάσαμε κοντά τους, όταν μας φωνάζαν να κεράσουν ένα καφέ ή ένα απλό τρατάρισμα ή ένα ακόμα και ένα μεσημεριανό τραχανά. Όμως η ταχύτητα να προλάβουμε τις δουλειές και τις υποχρεώσεις, μας στέρησαν λίγο χρόνο συντροφιάς και ανάπαυσης συναισθηματικής. Ακόμα και η πιο απλή κουβέντα έχει να μας δώσει κάτι, να μας γεμίσει την ψυχή, την ψυχή που την ίδια στιγμή την έχει αδειάσει η καθημερινότητα. Μια ιστορία, ένα παράπονο, μια ανάμνηση που θα μοιραστούν μαζί μας ίσως έχει μεγαλύτερη αξία από πολλά άλλα εφήμερα.

Εξάλλου η ζωή μας δεν είναι τίποτα άλλο από κομμάτια, από αναμνήσεις με ανθρώπους που είναι σπουδαίοι και αυτοί είναι συνήθως οι άνθρωποι της διπλανής πόρτας. Ανθρώπους μοναδικούς που πολλές φορές τους προσπερνάμε απλά χαιρετώντας τους, θεωρώντας τους δεδομένους. Αν προσπαθήσουμε να τους βάλουμε λίγο περισσότερο στη ζωής μας, ίσως νιώσουμε και εμείς λίγο πιο ολοκληρωμένοι.

Ά. Α.

Όταν ένα παιδικό όνειρο συνάντησε το μεράκι και την τέχνη, ένα εγκαταλελειμμένο από το χρόνο Μαγουλιανίτικο σπίτι απέκτησε ψυχή. Ενας νέος, όμορφος, μικρός ξενώνας που ακούσει στο όνομα Moreas Peak, δηλαδή, «Η κορυφή του Μοριά», άνοιξε τις πόρτες του στις αρχές του περασμένου Φλεβάρη στο χωριό.

Αν και μικρός, ο χώρος προσφέρει σύγχρονες ανέσεις. Ο Κώστας Ζούβελος εξομολογείται ότι προσπάθησε να αποκτήσει αυτό το ερείπιο και αγωνίστηκε χρόνια, για να δώσει ζωή στην πέτρα και στο ξύλο.

Κυνήγησε με πείσμα το όνειρο να αποκτήσει σπίτι στα Μαγούλιανα. Και τι σπίτι; Ένα ξενώνα που αποτελείται από σαλόνι υψηλών προδιαγραφών, το οποίο περιλαμβάνει κουζίνα υψηλής αισθητικής, που συνδυάζει μοναδικά την κομψότητα με τις σύγχρονες απαιτήσεις και τρία ονειρεμένα δωμάτια με μπάνιο και χαμάμ, που μπορούν να φιλοξενήσουν έως και επτά άτομα.

Όπως εξομολογείται, δεν είχε πατρικό σπίτι στο χωριό. Ο προπάππος του Αναστάσης είχε φύγει για τα ευφορότερα χωριά της Ηλείας, όπου γεννήθηκε ο πατέρας του, επίσης Αναστάσης. Η μητέρα του Διαμάντω Ζουβέλου μεγάλωσε στα Μαγούλιανα και εξακολουθεί να διατηρεί επαφές με Μαγουλιανίτες. Οι γονείς του γνωρίστηκαν από τον κοινό Μαγουλιανίτη θείο τους, τον Κώστα Ζούβελο του Πανούλη, ο οποίος ήταν χρηματιστής.

Από παιδί του άρεσε το ελατόφυτο βουνό μας, καθώς «μόλις περνούσα από το διάσελο, μετά τη Βλαχέρνα, κάτι άλλαζε μέσα μου», λέει.

Το κείμενο που ακολουθεί δεν είναι μια τυπική συνέντευξη, αλλά μία φιλική συζήτηση.

Ερώτηση: Τί σε τραβούσε στα Μαγούλιανα;
Ήταν η ανάγκη μου, να βρω εδώ ένα καταφύγιο. Στο χωριό μέναμε στο σπίτι του αείμνηστου θείου μου Μίμη (Αριστείδη) Ζούβελου, αδελφού της μητέρας μου. Του είχα αδυναμία, κι αυτός σε εμένα. Από τη δεκαετία του '80, πριν ακόμα παντρευτώ, πήγαινα με τη γυναίκα μου και φίλους στο Ξενία, όπου γνώρισα Μαγουλιανίτες, όπως το Νίκο Τζαβάρα και το Γιάννη Παπακονδύλη. Τα χρόνια εκείνα θυμάμαι χαρακτηριστικά τον Τζίμη με το καφενείο του, όπως επίσης και τον Χρήστο Κοσμόπουλο, στο ξενοδοχείο του οποίου πηγαίναμε, όταν έκλεισε το Ξενία.

Ερ: Πολλά τα χρόνια όμως, πώς… αντέξατε;
Ακολούθησα τους στίχους του ρεμπέτικου: "Βλέπε, άκου, μη μιλάς"…

Σήμερα, εκτιμώ που υπάρχει ο Σύλλογος και η εφημερίδα. Τον γιο μου Τάσο στο σχολείο τον πλησίασε ο συμμαθητής του Διονύσης Κουλούρης, του αποκάλυψε ότι έχει και αυτός καταγωγή από τα Μαγούλιανα και του μίλησε για το νεανικό, δικό τους χώρο, την "Αποθήκη" όπου συναντιέται το καλοκαίρι η νεολαία του χωριού.

Προσωπικά, κρατούσα σχέσεις με τον πρώην πρόεδρο του Συλλόγου, τον αείμνηστο Κώστα Κανελλόπουλο, με τον οποίο είχαμε μάλιστα κάνει μία προσπάθεια προώθησης το θέματος του Σανατορίου, στην Κορφοξυλιά, αλλά σκοντάψαμε στα γραφειοκρατικά ζητήματα και μείναμε με τις πολιτικές υποσχέσεις.

Ερ: Τελικά πώς αποκτήσατε κεραμίδι στα Μαγούλιανα;
Παρακαλούσα τον θείο μου τον Μίμη, "να μου βρει ένα ωραίο ερείπιο" και κάποια στιγμή βρέθηκε. Ήταν ένα ωραίο εγκαταλελειμμένο παλιό σπίτι, με ωραία θέα και έντονη την πατίνα του χρόνου επάνω του, το οποίο μου ασκούσε μία γοητεία. Ήταν ουσιαστικά μια χαμοκέλα, που κάποτε ανήκε στον "Στρατηγό" Κοσμόπουλο. Τελευταίος ένοικός της ήταν ένα άλογο. Κάπου υπάρχει μια φωτογραφία με το άλογο του αείμνηστου Αποστόλη Μπουρνά, κάτω από την παλιά ξύλινη στέγη.

Υπήρξαν εμπόδια, ώστε να εντοπίσουμε όλους τους κληρονόμους του ακινήτου και κάθε φορά που περνούσαμε απέξω ο θείος μού υπενθυμίζε τη δυσκολία του εγχειρήματος, αλλά τελικά, αφού φτάσαμε μέχρι την Αμερική, το θέμα ολοκληρώθηκε.

Έτσι, το 1996 βρεθήκαμε με έναν πύργο στη Μάνη, τόπο καταγωγή της γυναίκας μου και με ένα ωραίο ερείπιο στα Μαγούλιανα, στο οποίο αμέσως ξεκινήσαμε εργασίες αποκατάστασης και δια πλάτυνσης του παλαιού μονοπατιού, ώστε να υπάρξει πρόσβαση σε οχήματα. Στη συνέχεια φέραμε το νερό, φτιάξαμε αποχέτευση, και κάπου εκεί τελείωσε η πρώτη φάση.

Εν τω μεταξύ είχαμε ήδη ξεκινήσει αντίστοιχες εργασίες στη Μάνη, καθώς είχε μεγαλύτερο επενδυτικό ενδιαφέρον. Η τουριστική αγορά έχει τους δικούς της κανόνες, παρόλο που στα τέλη της δεκαετίας του '90 κατάγονταν από την Αρκαδία δεκαεπτά υπουργοί και υφυπουργοί, με αξιόλογο έργο στο νομό.

Με την εμφάνιση της οικονομικής κρίσης αποφασίσαμε να αξιοποιήσουμε τα δύο αυτά παραδοσιακά κτίσματα, μετατρέποντάς τα σε ξενώνες, στη λογική το ένα κατάλυμα να συμπληρώνει το άλλο.

Ο ΝΕΟΣ ΜΙΚΡΟΣ ΞΕΝΩΝΑΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ MOREAS PEAK LODGE ΜΑΣ ΒΑΖΕΙ ΣΤΟ ΧΑΡΤΗ ΤΩΝ ΔΙΑΜΟΝΩΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

Κορυφαίες ανέσεις στην κορυφή του Μοριά

Συνέντευξη στον Άγγελο Αλεξόπουλο

Ερ: Γιατί επιμένεις να μιλάς στον πληθυντικό;
Το Moreas Peak, όπως και ο ξενώνας στη Μάνη αποτελούν έμπνευση και έργο, όχι μόνον δικό μου, αλλά και της γυναίκας μου Κασσιανής Θεοδωρακάκου. Συμφοιτητές στην Αρχιτεκτονική Σχολή, σύντροφοι και συνοδοιπόροι στη ζωή κάπου σαράντα χρόνια, γονείς τριών παιδιών, δύο αγοριών και μίας κόρης.

Ερ: Άλλο Μάνη, άλλο Μαγούλιανα τελικά;
Λυπάμαι, αλλά ναι…. Οι εργασίες στη Μάνη ολοκληρώθηκαν το 2014 και το κατάλυμα ξεκίνησε να λειτουργεί το 2015, για έξι μήνες το χρόνο, με πολύ ικανοποιητική πληρότητα, καθώς υπάρχει μεγάλη αντιπόκριση, κυρίως από ξένους τουρίστες, που κυριολεκτικά αναζητούν τόπους με ιστορική και αρχιτεκτονική κληρονομιά, όπως και η Γορτυνία βέβαια, αλλά δίπλα στο ατελείωτο μπλε της θάλασσας!

Η τουριστική σεζόν ξεκινάει το Πάσχα των Καθολικών και εξελίσσεται αμείωτη έως τα τέλη Οκτωβρίου, κυρίως λόγω της αγάπης του κόσμου για τη θάλασσα. Από τα διακόσια περίπου ζευγάρια επισκεπτών που έχουμε κάθε χρόνο στη Μάνη, μόνον δύο με τρία αποφασίζουν να επισκεφτούν πχ. τη Δημητσάνα. Οι υπόλοιποι επιλέγουν τη δυτική Πελοπόννησο, την Καρδαμύλη, το Λιμένι, τη Μονεμβασιά, την Ελαφόνησο και το Ναύπλιο, για τη συνέχεια των διακοπών τους.

Το αεροδρόμιο της Καλαμάτας και η νέα εθνική οδός, η οποία προσφέρει στους οδηγούς άνετη οδήγηση και εύκολη πρόσβαση, ουσιαστικά άλλαξαν τον τουριστικό χάρτη.

Ερ: Το βουνό τελικά δεν πουλάει;
Παλιά οι άνθρωποι επέλεγαν το βουνό για τις διακοπές τους, πήγαιναν για παράδειγμα στη Villa Valos στη Βυτίνα και έκαναν βόλτα κάτω από τα καταπράσινα δέντρα, με τη δροσερή σκιά. Τις τελευταίες δεκαετίες όμως, οι επισκέπτες παγκοσμίως επιλέγουν τη θάλασσα κατά κύριο λόγο και τους νησιωτικούς και παραθαλάσσιους προορισμούς.

Κάποτε πίστευα, ότι οι ξένοι τουρίστες ενδιαφέρονται, όπως εμείς, για ορεινούς τόπους όπως η Αρκαδία, τα Ζαγοροχώρια ή το Πήλιο, αλλά δεν ισχύει αυτό ή δεν ισχύει πιά.

Οι τουριστικές υποδομές της Γορτυνίας τα έχουν όλα και μάλιστα σε πολύ καλό επίπεδο. Το μόνο που δεν έχουν είναι θάλασσα. Η υπάρχουσα εδραιωμένη αυτή κατάσταση εκτιμώ ότι δεν θα αλλάξει. Απλώς οι κινήσεις που γίνονται με κάποια όμορφα καταλύματα ή καλύτερα καταστήματα εστίασης με προσοχή στο παραδοσιακό περιβάλλον και την ελληνική κουζίνα, το μονοπάτι του Μαινάλου (Mainalon Trail) ή ο θρησκευτικός τουρισμός, δίνουν πρόσθετες ενέσεις ποιότητας στην περιοχή, αλλά με τελικό ρεαλιστικό στόχο μόνον τους Έλληνες επισκέπτες, που θα συντηρήσουν τον κλάδο της φιλοξενίας.

Ερ: Πώς ξεκίνησε η λειτουργία του Moreas Peak;
Μετά την ολοκλήρωση του έργου της Μάνης, προχωρήσαμε πιο εντατικά τη διαμόρφωση και προετοιμασία του χώρου και φέτος, στις 21 Ιανουαρίου κάναμε αγιασμό και ξεκινήσαμε με πολιτική δύο διανυκτερεύσεων, κατ' ελάχιστο, και με Έλληνες πελάτες της Μάνης, που γνώριζαν ήδη για τον ξενώνα και εκδήλωσαν ενδιαφέρον.

Ανηφορίζουμε στα Μαγούλιανα κάθε Πέμπτη ή Παρασκευή και επιστρέφουμε στην Αθήνα την Κυριακή ή τη Δευτέρα. Αγαπούμε τον τόπο, και βρίσκουμε την ενασχόληση αυτή ενδιαφέρουσα. Γνωρίζουμε, ότι δεν θα υπάρξει σοβαρό οικονομικό αποτέλεσμα, αλλά αξίζει η προσπάθεια.

Με την ευκαιρία, πήγα στην ευρύτερη περιοχή, την οποία είχα χρόνια να επισκεφθώ. Βρέθηκα στην Αλωνίσταινα, πήγα στο Χρυσοβίτσι και δεν σας κρύβω ότι τα Μαγούλιανα είναι, κατά τη γνώμη μου, ένα από τα ωραιότερα χωριά. Μπορώ εύκολα να υποστηρίξω αυτήν την άποψη, όχι λόγω της καταγωγής ή της αγάπης μου για τον τόπο. Έχουν στρατηγική θέση, με ανοιχτό ορίζοντα, μοναδική θέα, εύκολη πρόσβαση από παντού μέσω του εθνικού δρόμου και τα κέντρα της Βυτίνας και της Δημητσάνας να ευρίσκονται πολύ κοντά. Υστερούν ίσως σε εξέλιξη, αλλά ελπίζω οι νεότεροι να ανακαλύψουν νέες μορφές ανάπτυξης.

Για παράδειγμα, ακόμη και το απλό και δεδομένο στις ημέρες μας internet ήταν μέχρι πέρυσι ζητούμενο, καθώς ενώ όλα τα χωριά της περιοχής είχαν πρόσβαση σ' αυτό, τα Μαγούλιανα δεν είχαν οπτική ίνα. Αδυνατούσα να πιστέψω ότι έπρεπε να συζητήσουμε για τα αυτονόητα. Ευτυχώς, κατόπιν ενημέρωσης του Γιώργου Κανελλόπουλου, τον οποίο δημοσίως ευχαριστώ, γνωρίσαμε την εταιρεία που παρέχει ασύρματο ίντερνετ στο δήμο μας και ξεκινήσαμε. Όπως αντιλαμβάνεστε, η απουσία σύνδεσης internet, θα ήταν σοβαρός λόγος αναβολής της λειτουργίας μας.

Παρεμπιπτόντως, αυτό το διάστημα διαμορφώνουμε την ιστοσελίδα μας, ώστε να συνδεθούμε και με δημοφιλείς πλατφόρμες κρατήσεων, όπως η Booking.com, οι οποίες μαζί με τη δεκαετή εμπειρία μας από τη Μάνη, θα αποτελέσουν τον καταλύτη, για μία πετυχημένη είσοδο, στο χώρο της φιλοξενίας στην περιοχή μας.

Ο Κώστας Ζούβελος μας καλωσορίζει στον ξενώνα του, πλάι στο παλιό παραδοσιακό παράθυρο που ακόμα έχει κρατήσει σαν ανάμνηση αλλά και σαν σύμβολο για το πέρασμα στην νέα εποχή του χώρου.

Η πρόσβαση μπορεί να είναι εύκολη από την Αθήνα, αλλά τελικά οι διανυκτερεύσεις, λόγω αυτής της ευκολίας αλλά και της οικονομικής κρίσης που σοβεί στη χώρα μας δεκαπέντε περίπου χρόνια, τελικά μειώνονται, ενώ τις καθημερινές είναι ανύπαρκτες. Έτσι εξηγείται και το γεγονός, ότι ακόμη και τα καταστήματα εστίασης λειτουργούν σχεδόν αποκλειστικά τα σαββατοκύριακα.

Προσωπικά, πίστευα ότι κάποιοι επισκέπτες, λόγω της εγγύτητας με την Αθήνα, θα θελήσουν να παραμείνουν, ώστε να εξερευνήσουν την περιοχή, κάποιες ημέρες παραπάνω, αλλά τελικά κανείς δεν το επιχειρεί. Μακάρι, για τη βελτίωση της οικονομικής δραστηριότητας του κλάδου, να συμβεί στο μέλλον. Ας μην ξεχνούμε άλλωστε, ότι την τελευταία δεκαπενταετία τα εισοδήματα μειώθηκαν δραματικά, ώστε κάποιος να ξοδέψει 500-600 ευρώ (γιατί για αυτά τα λεφτά συζητάμε), για ένα διήμερο στη Βυτίνα, καθώς όλα σήμερα κοστίζουν… διαμονή, φαγητό, ποτό, βενζίνη κλπ.

Ερ: Με μια πρόχειρη ίσως προσέγγιση, θα πρότεινε κάποιος τη λειτουργία σας ως κατάλυμα τύπου Airbnb;
Ανήκουμε στην κατηγορία του ξενώνα μικρής κλίμακας, καθώς υπάρχει υποδοχή (reception) και παρέχουμε πρωινό. Ο τρόπος λειτουργίας μίας κατοικίας τύπου Airbnb εκτιμώ ότι έχει ιδιαίτερες δυσκολίες στην περιοχή μας, καθώς λόγω κλιματολογικών συνθηκών μπορεί να προκύψουν προβλήματα, που δεν επιλύονται από απόσταση, όταν ο ιδιοκτήτης μάλιστα διαμένει στην Αθήνα.

Γνωρίζω βέβαια ότι υπάρχουν στα χωριά μας, όπως και στα Μαγούλιανα, κατοικίες βραχυχρόνιας μίσθωσης, αλλά απαιτείται προσοχή στην παρεχόμενη ποιότητα των υπηρεσιών, καθώς η ενοικίαση μίας εξοχικής κατοικίας δεν είναι απλή διαδικασία. Δεν είναι τυχαίο, που συναντάμε σε τέτοια καταλύματα εκτός από πολύ καλές και εξαιρετικά χαμηλές βαθμολογίες, όπως 2 ή 3 στα 10, γιατί στο ντουλάπι, για παράδειγμα, δεν υπήρχε η απαιτούμενη καθαριότητα. Η διαδικασία εγκυμονεί ρίσκο και για τα δύο μέρη.

Το μόνο που θυμίζει κατοικία Airbnb στην περίπτωση του Moreas Peak, είναι το μέγεθος, καθώς έχει τις διαστάσεις ενός μεγάλου σπιτιού.

Αυτό, όμως, θεωρούμε ότι αποτελεί συγκριτικό πλεονέκτημα καθώς έχουμε τις παροχές ενός ξενώνα 4*, στην ανθρώπινη κλίμακα ενός φιλικού στον επισκέπτη σπιτιού.

Ερ: Τα τελευταία χρόνια έχουμε δει λουκέτα σε ξενοδοχεία.
Δυστυχώς, υπάρχουν ξενοδοχεία που κλείνουν και στην περιοχή μας. Στην περίπτωσή μας, το μικρό μέγεθος πιστεύουμε ότι παρέχει ευελιξία, ενώ ο κόπος μας για την ολοκλήρωση του εγχειρήματος και το χωριό μας, αξίζουν αυτήν τη προσπάθεια. Στο τέλος θα υπάρξει ένα καλό αποτέλεσμα, αλλά σήμερα χρειάζεται απλά, χρόνος.

Το όμορφο καφενείο με τα δωμάτια και η ταβέρνα, υποστηρίζουν τη ζωντανή παρουσία του χωριού μας στην περιοχή, ειδικά τα βράδια της Παρασκευής που έρχονται οι νέοι επισκέπτες, οι οποίοι, μετά την εργασία και το ταξίδι τους, δεν επιθυμούν περαιτέρω μετακίνηση.

Το Σανατόριο της Μάννας και το πολυτελές ξενοδοχείο που δημιουργείται εκεί θα αποτελέσει ένα στολίδι, που πιστεύω θα χαρίσει προβολή στα Μαγούλιανα, ως προορισμού πρώτης επιλογής.

Ευελπιστώ να αποτελέσει, σε συνδυασμό με τη μοναδικότητα της θέσης του, πόλο προσέλκυσης Ευρωπαίων επισκεπτών, που έχει τόσο ανάγκη η μικροοικονομία της περιοχής.

Μαγούλιανα: Το «κρυμμένο χωριό»

Τι διαμάντια μπορεί να βρει κάποιος παλιές εφημερίδες δεν λέγεται. Ψάχνοντάς τες σίγουρα δεν περιμένεις να πέσεις πάνω σε άρθρο για τα Μαγούλιανα. Πιο συγκεκριμένα στην εφημερίδα Μεσημβρινή στο φύλλο της 7ης Ιανουαρίου 1991. Ο δημοσιογράφος μάς μεταφέρει στο σκηνικό εκείνης της εποχής συνομιλώντας με δραστήριους Μαγουλιανίτες. Ευχαριστούμε τον Γιώργο Κόλλια του Ρήγα που μας έστειλε το απόκομμα,

Μαγούλιανα το «κρυμμένο χωριό» στην καρδιά της ορεινής Αρκαδίας. Λίγα χιλιόμετρα από τον πολύ συχνά στον άξονα Βυτίνας Δημητσάνας, γράφει τη μοναχική ιστορία του, έχοντας μια σχέση άλλη με το χρόνο. Περήφανα κρατάει τη ζωή στα πέτρινα αρχοντικά του, με τις παραμυθένιες στέγες και τα μεγάλα ορθογώνια παραθύρια.

Αντικριστά στην κεντρική κορυφογραμμή του Μαινάλου -τη χώρα του τραγοπόδαρου θεού Πάνα- είναι το ψηλότερο κατοικημένο σημείο της Πελοποννήσου με υψόμετρο 1365 μέτρα, ζωσμένο στα έλατα και τους ήχους της ανέγγιχτης φύσης.

Ένα ενετικό κάστρο που πριν από 3 αιώνες έκτισε εκεί η Βαρόνη της Ακόβης, ήταν ίσως η αφορμή για να υπάρξει. Οι μικροί κτηνοτροφικοί οικισμοί της περιοχής τότε, συγκεντρώθηκαν στο «μάγουλο»- ξέφωτο όπου υπάρχει πηγή- και έστησαν τα Μαγούλιανα. Η πηγή υπάρχει και σήμερα μαζί με έναν πλάτανο 250 χρόνων, παρά το μεγάλο υψόμετρο.

Στα Μαγούλιανα μένουν 220 σπίτια και 160 μόνιμοι κάτοικοι, στην πλειοψηφία τους ηλικιωμένοι. Άλλοτε δήμος Μυλάοντος -στην αρχή του αιώνα- με 3.000 ψυχές, 36.000 αιγοπρόβατα και 70 συνεταιρισμένες οικογένειες υλοτόμων. Την τελευταία δεκαετία το νήμα της ζωής ξαναβρέθηκε, τα αρχοντικά επισκευάστηκαν και τα Μαγούλιανα έγιναν σημείο αναφοράς των ξενιτεμένων κατοίκων τους.

Πρώτη μας επαφή, ο πρώην και για 30 χρόνια γραμματέας της κοινότητας, **Αντρέας Γόντικας**, ένας γέροντας 75 ετών, που ακόμα μεγαλώνει πρόβατα, κρατάει το καφενείο του χωριού και συντηρεί ένα κτήμα με καρυδιές. Ανήκει στο ενεργό δυναμικό των Μαγουλιάνων.

«Οι μεγαλύτεροι εν ζωή είναι ο μπάρμπα Κωνσταντής Γιαβής και ο Ευστάθιος Τσαφαράς 93 ετών. Πριν από λίγες εβδομάδες έφυγε η Μαριγώ Καριώρη ένα χρόνο πριν κλείσει τα 100 της χρόνια» μας λέει και δίνει το μέτρο σύγκρισης για τη διάρκεια της ζωής, που υπάρχει εδώ.

«Έχουμε ένα μονοτάξιο σχολείο. Το κρατάει ζωντανό ένας τσοπάνης χωριανός που έχει 4 παιδιά μαζί με άλλα τρία από άλλες οικογένειες. Οι νέοι μας είναι 10 νομάτοι, κάτι με την οικοδομή, κάτι με την κτηνοτροφία, κάτι μεταξύ με τις ξε-

ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΟΝΤΙΚΑΣ

νοδοχειακές δουλειές τα φέρνουν βόλτα. Ενιακόσια αιγοπρόβατα, χωρισμένα σε 7 κοπάδια μας έμειναν. Με τον πόλεμο ήμασταν 1.200 είχαμε 15.000 ζώα. Μετά το 1950 το χωριό ερημώνει, άλλοι για τις πόλεις και άλλοι για την Αυστραλία. Τα καλοκαίρια μαζευόμαστε 500 άνθρωποι είναι αυτοί που 'ρχονται στα γονικά τους για παραθερισμό. Από προβλήματα πολλά. Μένουμε από τηλέφωνο συχνά και ο αναμεταδότης που βάλαμε να πιάνουμε ΕΡΤ με το πρώτο ψιχάλισμα δεν δουλεύει. Πολλά τα προβλήματα, αλλά η ζωή εδώ είναι όμορφη, Ούτε που θέλω να ακούσω για Αθήνα».

Κόσμημα των Μαγουλιάνων ο ναός της Κοίμησης της Θεοτόκου, όπου στην αυλή του κηδεύονται οι κάτοικοι του χωριού και στο εσωτερικό υπάρχει ένα μοναδικό μνημείο αιώνων, το ξυλόγλυπτο τέμπλο. Η **κυρά Αγγελική Μπουρνά**, η καντηλανάφτισσα, μας άνοιξε την εκκλησία στα 81 της χρόνια, σβέλτη, ροδοκόκκινη και ομιλητική, ανέλαβε την ξενάγηση για την κάθε μικρή και μεγάλη λεπτομέρεια του τέμπλου.

«Την εκκλησία αυτή της Κοίμησης Θεοτόκου την έκτισαν το 1838 οι αγωγιάτες του χωριού και

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΟΥΡΝΑ

τον Άγιο Ιωάννη οι καλαμαράδες, οι λεφτάδες, που την τελείωσαν πρώτη και ήρθαν και βοήθησαν και σε τούτη. Είχε έρθει τότε στο χωριό ένας Ηπειρώτης τεχνίτης κανείς δεν ξέρει το όνομά του έμεινε 7,5 χρόνια εδώ και δούλεψε μέρα νύχτα με το χουλιαρογλύφτη του.

Οι αγωγιάτες έφερναν τους κορμούς της καρδιάς από το χωριό Μελισσόπετρα, 7 ώρες μακριά με τα μουλάρια. Τεράστιοι κορμοί μεταφέρθηκαν εδώ και στήθηκαν προς το Ιερό. Εκεί ο τεχνίτης έβαλε μαστοριά ξεχωριστή και με τη βοήθεια της Παναγίας έκανε το θαύμα που βλέπετε. Μόνο το πάνω μέρος του τέμπλου όπου είναι οι δύο αετοί με τον Παντοκράτορα ζυγίζει 400 οκάδες ξύλο ατόφιο και στηρίζεται σε 10 χοντρούς κορμούς καρυδιάς και σε 16 λεπτότερους, που κι αυτούς τους έχει διακοσμήσει με διαλεκτά ανάγλυφα, παραστάσεις συμβολικές.

Η δεύτερη σειρά είναι μυστικός δείπνος 12 κορνίζες για τις 12 παραστάσεις. Στη βάση του τέμπλου είναι οι σκαλιστές πόρτες του Ιερού, κορνίζες για τις εικόνες των Αγίων και κάτω από κάθε εικόνα μια σκαλιστή ανάγλυφη συμβολική παράσταση».

Ο Ηπειρώτης τεχνίτης, όταν τελείωσε το έργο του πήγε στον Άγιο Νικόλα στο Γαλαξίδι, όπου όμως πέθανε και άφησε εκεί το τέμπλο ημιτελές.

Η κυρία Αγγελική θα συμπληρώσει: *«Οι κάτοικοι του χωριού όταν τελείωσε το τέμπλο για να ευχαριστήσουν τον τεχνίτη έκαναν έρανο και του έδωσαν ρεγάλο ένα φέσι χρυσά αντικείμενα».*

Αυτή είναι η ιστορία του θαυμαστού τέμπλου των Μαγουλιάνων. Υπάρχει όμως μια ακόμη για το Σανατόριο, που ίσως αποδειχθεί και η σωτηρία των Μαγουλιάνων.

Το 1924 η «Μάνα του Στρατού», η αδελφή του Παύλου Μελά Άννα, έκτισε το Σανατόριο στην περιοχή των Μαγουλιάνων, μόλις μερικά χιλιόμετρα έξω από το χωριό. Το 1938 το σανατόριο έκλεισε και άρχισε να ανακατασκευάζεται για γενικό νοσοκομείο. Ήρθε ο πόλεμος και εγκαταλείφθηκε. Στη διάρκεια της δεκαετίας του '50 λεηλατήθηκε από τους πάντες.

Ο **Χρήστος Κοσμόπουλος**, ιδιοκτήτης του μοναδικού παραδοσιακού ξενώνα των Μαγουλιάνων, μας λέει:

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΣ

«Το σανατόριο ίσως δώσει ζωή στο χωριό. Το οίκημα είναι χτισμένο από πέτρα, έχει μεγάλους χώρους και θα μπορούσε να γίνει αθλητικό κέντρο για την προετοιμασία ομάδων. Ένα τέτοιο κέντρο θα μπορούσε να προσφέρει μοναδικές συνθήκες στους αθλητές, σε συνδυασμό με το κλίμα και τη μορφολογία της περιοχής. Κάποτε η νομαρχία είχε ενδιαφερθεί και έχει γίνει σχετική μελέτη. Πέρασε όμως καιρός και δεν έχει γίνει τίποτε…».

Αυτά είναι τα Μαγούλιανα, το «κρυμμένο χωριό» ανάμεσα στο παρελθόν και το σήμερα, μετέωρα στο χρόνο. Οι άνθρωποί του ζουν όσο και τα έλατα. Τα πέτρινα σπίτια τους απόρθητα στις καιρικές συνθήκες. Όσο για το θεό Πάνα, αυτόν δεν τον βλέπεις ποτέ… στην αντίκρυ πλαγιά του Μαινάλου σκαρώνει τραγούδια αιώνια μαζί με τα πουλιά, αθέατος.

Νεότερα στοιχεία για τα Μαγούλιανα από τον 16ο αιώνα

Στο προηγούμενο τεύχος δημοσιεύσαμε λεπτομέρειες από τα Οθωμανικά κατάστιχα των ετών 1584 και 1716. Η σελίδα στο facebook **«Περιοδικό Γαρζενίκος»** και ο **Φώτης Παπαχατζής** πρόσφατα δημοσίευσαν λεπτομέρειες από το κατάστιχο του 1514 τόσο για τα Μαγούλιανα όσο και για τους υπόλοιπους οικισμούς πλησίον. Γίνονται αναφορές και στον οικισμό του Αργυροκάστρου αλλά και σε οικισμούς Πετροβούνι και Παλαιολόγου Συγκεκριμένα η δημοσίευση αναφέρει:

«Σύμφωνα με τη φορολογική καταγραφή των Οθωμανών κατακτητών το έτος 1514 κοντά στα Μαγούλιανα και στην περιοχή του κάστρου με την ονομασία Αργυρόκαστρο (υψομ. 1450 υπήρχε και χωριό με το ίδιο όνομα, Αργυρόκαστρο. Καταγράφεται με 70 φορολογικές εστίες (νοικοκυριά) και μια μουσουλμανική οικογένεια. Εξάρτημά του (μαχαλάς) αποτελεί και ο οικισμός Πετροβούνι, γνωστή τοποθεσία και σήμερα κοντά στη βρύση Κατσίποδα, στο όρια της περιφέρειας της σημερινής κοινότητας Μαγουλιάνων. Την εποχή εκείνη συγκροτείται από 13 νοικοκυριά. Το Αργυρόκαστρο παράγει σιτάρι, κριθάρι, σίκαλη, αρκετό κρασί, χοίρους και μελίσσια. Υπάρχει επίσης και ένας μύλος που λειτουργεί όλο τον χρόνο. Δεν είμαι σε θέση να προσδιορίσω πού μπορεί να βρισκόταν αυτός ο μύλος.

Το χωριό Μαγούλιανα στο ίδιο κατάστιχο έχει 65 νοικοκυριά και ανήκει σε ξεχωριστό τιμάριο από το Αργυρόκαστρο. Έχει αρκετά μεγαλύτερη παραγωγή από αυτό. Αποδίδεται στον τιμαριώτη φόρος από σιτάρι κριθάρι, σίκαλη, βίκο, ρεβίθια, κεχρί, κουκιά, μετάξι, χοίρους και μελίσσια. Υπάρχουν πολλά αμπέλια και δύο μύλοι που λειτουργούν όλο τον χρόνο. Στο ίδιο τιμάριο με τα Μαγούλιανα ανήκει και το χωριό Παλαιολόγου, τοπωνύμιο - δασικό λιβάδι σήμερα με πηγή νερού με σαράντα νοικοκυριά. Του Παλαιολόγου αναφέρεται σαν χωριό Βλάχων, χαρακτηρισμός που πιθανότατα αφορά τους κτηνοτρόφους κι όχι τους λατινόφωνους Βλάχους. Το λιβάδι αποτελεί σήμερα όριο των κοινοτήτων Μαγουλιάνων και Ράδου.»

Καφεδάκι στη πλατεία όλοι απαστράπτοντες. Κατερίνα Ν. Ζουβέλου, Γιώργος Μπουρνάς, ο μικρός τότε Κώστας Γ. Μπουρνάς, Λούλα Γ. Μπουρνά, Δήμος Γόντικας, Νικολλέτα Κόλλια.